Robert Koemans

Foto: Charlotte van der Gaag

Hij viel op als bandleider, componist en pianist van het tienkoppige jazzensemble Coal Harbour. Robert Koemans volgt bij Jazz International Rotterdam een 21 maanden durend traject voor Nieuwe Makers dat is mogelijk gemaakt door het Fonds Podiumkunsten. Resultaat is het eerste album onder zijn eigen naam: *Cross*. Met bassist Alessandro Fongaro en drummer Willem Romers.

Heb je moeten smeken om te worden gevraagd?
"Nee hoor, ze leerden me kennen via een concert van Coal Harbour en hebben me daarna benaderd. Ik krijg ondersteuning op artistiek vlak, zakelijke begeleiding, kan aankloppen bij mensen uit het veld en heb samen met Jazz International een plan opgesteld. Ik heb mezelf verplicht het onderste uit de kan te halen door twee mooie albums te maken; de tweede zal zijn met Coal Harbour."

Vertel eens iets over *Cross*.
"Het album wisselt dromerige, verstilde soundscapes af met frisse ritmische composities en rauwe passages. Ik houd van ritmes die over elkaar heen lopen. Van de mix tussen melodie en toegankelijkheid die bij die melodie hoort en de frictie in de harmonie die er onder ligt. Het uitgangspunt is een raamwerk met heel veel ruimte om op het moment invulling aan te geven. Het gaafste is dat je elkaar daarmee kunt verrassen tijdens het spelen. Ik schreef alle stukken, behalve *Philadelphia* van Neil Young. Iets in die melodie triggerde mij altijd al. We hebben het gebruikt op de uitvaart van mijn moeder."

Wie zijn je muzikale helden?
"Een van mijn grote helden op de piano is Fred Hersch. Ik vind de manier waarop hij met zijn trio speelt altijd fris, op een impulsieve, verrassende manier. Het lijkt alsof hij bij een nummer steeds een compleet andere invalshoek kiest. Dat is iets wat ik probeer te vangen. Daarmee hou je elkaar op het puntje van je stoel."

Cor Oliemeulen